

Decalog în destrămare

Costel Zăgan

Ajungă-i zilei răutatea ei
și mie fericirea de-a fi trist
nevoie n-am de votcă sau femei
sunt singur Doamne deci exist

Dă-mi fericirea de-a fi trist
e pâinea mea cotidiană
iar dacă nu e nu insist
tratează-mă cu altă rană

E pâinea mea cotidiană
nevoie n-am de votcă sau femei
dar și singurătatea trece-n goană
ajungă-i zilei răutatea ei

Și mie fericirea de-a fi trist
mă sinucid iubito deci exist

Costel Zăgan, CEZEISME, 2008